

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Λύσεως

**Ὁ Ἅγιος Σιγκφρίδιος
Ἐπίσκοπος Βεξίωνος Σουηδίας
καὶ οἱ ἀνεψιοὶ αὐτοῦ
Ἅγιοι Οὐναμαν, Σούναμαν, Βίναμαν
† 15η Φεβρουαρίου 1045**

Ὁ Ἅγιος Σιγκφρίδιος (St. Sigfrid) τῆς Σουηδίας, δεύτερος Ἀπόστολος τοῦ Βορρᾶ καὶ Ἰσαπόστολος τῆς Σουηδίας, ἦταν Βενεδικτῖνος Μοναχὸς καὶ Ἐπίσκοπος Βεξίωνος (Växjö) τῆς Σουηδίας.

Γεννήθηκε στὸ Γκλάστονμπερυ (Glastonbury) τῆς Ἀγγλίας τὸ δεύτερο ἕμισιο τοῦ Ι΄ αἰ. Μετεστράφη στὴν Ὁρθοδοξία ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἀφλέγιο (St Alphege, † Μνήμη: 19η Ἀπριλίου) Ἀρχιεπίσκοπο Καντερβουρίας (Canterbury).

* * *

Ὁ Ἅγιος Σιγκφρίδιος ἦταν ἓνας ἐξαιρετικὸς Ἱερεὺς στὴν Ὑόρκη (York) τῆς Ἀγγλίας, ὁ ὁποῖος ἐστάλη ἀπὸ τὸν Βασιλέα Μιλδράτη (Mildred), γιὰ νὰ βοηθήσῃ στὸν ἐκχριστιανισμὸ τῆς Σκανδιναβίας.

Ἱερά Εἰκὼν ἐκ τοῦ Ἀγιογραφείου τοῦ Ἱεροῦ Ἦσυχαστηρίου Ὁσίας Φιλοθέης, Σουηδία.

Μὲ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως τῆς Νορβηγίας Ὁλαφ Α΄ Τρίγκβασον (Olaf Trygvason, 963-1000), ὁ Ἅγιος Σιγκφρίδιος ἔφθασε στὴν Νορβηγία τὸ 995 μαζὶ μὲ δύο Ἐπισκόπους καὶ τοὺς τρεῖς ἀνεψιούς του, οἱ ὁποῖοι ἦσαν Μοναχοὶ τῆς Ἀδελφότητος τοῦ Κλυνὺ (Cluny) καὶ ἀργότερα ἐμαρτύρησαν στὴν Σουη-

διά: ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Οὐναμαν ὁ Ἱερομόναχος, ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Σούναμαν ὁ Διάκονος.

Στὴν Νορβηγία ὁ Ἅγιος Σιγκφρίδιος χειροτονήθηκε Ἐπίσκοπος τῆς Αὐλῆς γιὰ τὸν Νορβηγὸ Βασιλέα καὶ ταξίδεψε στὴν νῆσο Γκόντεϋ (Godey) στὸ Σάλτενφιορντεν (Saltenfjorden) μαζί του, προκειμένου νὰ ἀντιμετωπίσουν ἓνα σθεναρὸ ἀντίπαλο τοῦ Χριστιανισμοῦ, τὸν πασιγνωστο παγανιστὴ, Ράουντ (Raud) τὸν Δυνατό.

Ἡ κακοκαιρία ἐμπόδισε τὸν ἐντοπισμὸ τῆς ξηρᾶς, ἔτσι ὁ Ἅγιος Σιγκφρίδιος πῆρε τὰ λειτουργικὰ ἄμφιά του στὴν πλώρη τοῦ καραβιοῦ, ἄναψε κεριὰ καὶ λιβάδι, τοποθέτησε ἓνα Σταυρὸ στὴν πρύμνη καὶ ἀνέγνωσε μέσα ἀπὸ τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιο πρὶν νὰ εὐλογήσῃ τὸ πλοῖο μὲ Ἁγιασμό. Ἄσθηκε ἐντολὴ νὰ μαζευθοῦν τὰ πανιὰ καὶ οἱ ναῦτες εἰσήγαγαν τὰ πλοῖα τοῦ Βασιλέως στὸ *φιόρντ* κωπηλατῶντες.

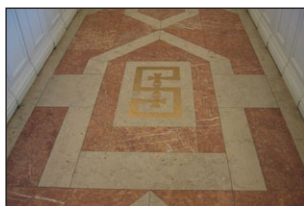
Συνέβη δὲ ἓνα θαῦμα, διότι στὸ πέρασμά τους ἡ θάλασσα ἦταν γαλήνια, ἐνῶ γύρω τους ἐμαίνετο μία ἄγρια θύελλα.

* * *

Ἐξαιτίας τῆς Μάχης τοῦ Σβόλντερ (Svolder) τὸ 999-1000, ὁ Ἅγιος Σιγκφρίδιος καὶ οἱ ἀνεψιοὶ του ἀνεχώρησαν γιὰ τὴν Σουηδία τὸ 1002, ὅπου ἴδρυσαν τρεῖς Ἐκκλησίες στὴν περιοχὴ Βέστεργκετλαντ (Västergötland, Δυτικὴ Γοτθία). Ἡ περιοχὴ αὐτὴ ἤδη ἐκχριστιανίζοταν ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο Ὀντινκαρ Χβάϊτ (Odinkar Hvite), τὸν Πρεσβύτερο, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν βᾶσι του στὴν πόλι Σκάρα (Skara).

Ἐτσι, ὁ Ἅγιος Σιγκφρίδιος καὶ οἱ ἀνεψιοὶ του μετέβησαν ἀνατολικά, στὴν περιοχὴ Βέρεντ (Värend) στὴν Σμόλαντ (Småland) γιὰ νὰ συνεχίσουν τὶς ἱεραποστολικὲς τους προσπάθειες. Ἐκεῖ ἔστησαν πρῶτα ἓναν Σταυρὸ καὶ μετὰ ἔκτισαν ἓναν ξύλινο Ναὸ στὶς ἀκτὲς τῆς Λίμνης Βέξιε (Växjö). Μετὰ ἀπὸ λίγο διάστημα, ἔνδεκα προεστοὶ τῆς περιοχῆς προσῆλθαν στὴν Ὁρθόδοξη Πίστι καὶ βαπτίσθηκαν σὲ μία πηγὴ κοντὰ στὸ ὄρος Ὀστραμπο (Ostrabo).

Ἡ ἐπιρροή τους προξένησε μίαν σταθερὴ ροὴ προσκυνητῶν, οἱ ὁποῖοι συνέρρεαν γιὰ νὰ ἀκούσουν τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ θαυμάσουν τὰ μεταξωτὰ ἄμφια τοῦ Ἁγίου Σιγκφρίδιου, τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ σκευῆ, καὶ τὰ ἄλλα ὁμορφα ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα εἶχε φέρει μαζί του ἀπὸ τὴν Ἀγγλία.

Χάλκινο μονόγραμμα γιὰ τοὺς Μάρτυρες Οὐναμαν, Σούναμαν καὶ Βίναμαν. Ναὸς στὸ Βέξιε.

Ἡ Πηγή, στήν ὁποία ὁ Ἅγιος Σιγκφρίδιος βάπτισε τὸν Βασιλέα Ὀλαφ.

Σύντομα ἡ περιέργεια κυρίευσε τὸν Βασιλέα Ἅγιο Ὀλαφ Σκέτκονουνγκ (St. Olof Skötkonung, † Μνήμη: 29ῆ Ἰουλίου), καὶ ἀπέστειλε ἕναν ἐμπιστο σύμβουλο νὰ ἐρευνησῆ τὴν ὑπόθεσι.

Σύμφωνα μὲ τὸν σύμβουλο, ὅταν ὁ Ἅγιος Σιγκφρίδιος σήκωσε τὸν Δίσκο κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία, τὸ Πρόσφορο ἐγίνε ἕνα μικρὸ Ἄγοράκι, τὸ ὁποῖο φίλησε, ὅποτε τὸ ὄραμα ἀμέσως χάθηκε. Συγκλονισμένος μὲ τὴν διήγησι αὐτή, ὁ Βασιλεὺς ἔστειλε νὰ τοῦ φέρουν ἀμέσως τὸν Ἅγιο Ἐπίσκοπο, ὅμως καθ' ὁδὸν ὁ Ἅγιος Σιγκφρίδιος ἔκανε μιὰ παράκαμψι στὸ Οὐντβενγκστορπ (Utvängstorp), γιὰ νὰ φωτίσῃ καὶ νὰ βαπτίσῃ τὸν ἐκεῖ λαό.

Τελικὰ τὸ 1008, ὁ Ἅγιος Σιγκφρίδιος ἐβάπτισε τὴν βασιλικὴ οἰκογένεια σὲ μιὰ πηγὴ κοντὰ στὸ χωριὸ Χούσαμπυ (Husaby). Ὁ Ἅγιος Βασιλεὺς Ὀλαφ ἐγίνε ὁ πρῶτος Χριστιανὸς Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ ἡ προσχώρησις του στήν Πίστι σηματοδότησε τὴν ἀρχὴ τοῦ ἐκχριστιανισμοῦ τῆς Σουηδίας.

* * *

Ὁ Ἅγιος Σιγκφρίδιος ἐν συνεχείᾳ ταξίδευσε βόρεια, γιὰ νὰ ἐπανεγκαταστήσουν τὴν Ἔδρα τῆς Οὐψάλης (Uppsala), τὴν ὁποίαν εἶχε ιδρύσει ὁ Ἅγιος Ἀνσχάριος (St. Ansgar, † Μνήμη: 3ῆ Φεβρουαρίου, βλ. ἐδῶ). Ὁμως ὁ παγανισμὸς ἦταν πολὺ ἰσχυρὸς στήν περιοχὴ καὶ ὁ ἅγιος Ἐπίσκοπος ἀπεχώρησε μὲ ἀποτυχία. Στὸ διάστημα αὐτὸ ὁ Ἄγγλος Ἐπίσκοπος Γκόντεμπαλντ (Gotebald) ἐστάλη ἀπὸ τὴν μεθοριακὴ πόλι Λουντ (Lund) στήν Σκάνια (Scania), ὅπου ἔκτισε τὸν πρῶτο Ναὸ τῆς, ὅπου καὶ διωρίσθη ἐπίσκοπος. Τὸ 1014, ὁ Ἅγιος Ὀλαφ ἐβοήθησε τὸν Ἅγιο Σιγκφρίδιο νὰ ιδρύσῃ τὴν Ἐπισκοπὴ τῆς Χούσαμπυ (Husabt, ἀργότερα Σκάρα (Skara)), ἡ ὁποία ἀργότερα ὑπήχθη στήν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμβούργου-Βρέμης.

Ὁ πρῶτος Ἐπίσκοπος, ἕνας Γερμανὸς ὀνόματι Τούργκαου (Thurgaut), χειροτονήθηκε ἀπὸ τὸν Ἅγιο Σιγκφρίδιο.

Τὸν καιρὸ ἐκεῖνο ἡ Ἐπισκοπὴ ἀποτελεῖτο ἀπὸ τὶς «Χῶρες τῶν Γότθων» δηλαδὴ τὴν Βέστεργκετλαντ (Västergötland, Δυτικὴ Γοτθία) καὶ τὴν Ἔστεργκετλαντ (Östergötland, Ἀνατολικὴ Γοτθία), τμῆμα ἀπὸ τὴν Σμόλαντ (Småland), καὶ ἐπίσης ἕνα τμῆμα ἀπὸ ἄλλες γειτονικὲς ἐπαρχίεις.

Λέγεται πώς ο Άγιος Σιγκφρίδιος είχε χειροτονήσει Έπίσκοπο έναν Έφημέριο για τὸ ἀνατολικὸ ἡμισυ τῆς Έπισκοπῆς, στὴν πόλι Λινσέπινγκ (Linköping, Ἀνατολικὴ Γοθία), καὶ πὼς ὁ Βασιλεὺς Κνουτος (Cnut) εἶχε στείλει ἓναν Ἄγγλο Έπίσκοπο ὀνόματι Μπερνάρντ (Bernhard) γιὰ τὴν Ἔδρα τῆς Σκάνια.

Τὸ 1028, ὁ Ἄγγλος ἱεραπόστολος Ἅγιος Οὐλφριντ (St. Ulfrid, † Μνήμη: 18ῆ Ἰανουαρίου), ἐπεχείρησε μιὰ τρίτη ἐπανίδρυσι τοῦ

Χριστιανισμοῦ στὴν Οὐσάλα, ἀλλὰ ἐμαρτύρησε, ὅταν ἀναθεμάτισε τὸν εἰδωλολατρικὸ θεὸ Θὸρ (Thor) καὶ ἐπιτέθηκε στὸ εἶδωλό του μέσα στὸν τοπικὸ ναὸ του.

* * *

Ἄφοῦ ἐμπιστεύθηκε τὴν διοίκησι τῆς Βέξιε στὸν Οὐναμαν καὶ τοὺς ἀδελφούς του, ὁ Ἅγιος Σιγκφρίδιος ἔφυγε γιὰ νὰ κηρύξη τὴν Χριστιανικὴ πίστι στὴν Δανία. **Ὅ**σο ἔλειπε ὁμως, ἓνας τοπικός, ἄπληστος ἄρχων, ὁ Γκούνναρ Γκρόπ (Gunnar Gröpe), συνεκέντρωσε μιὰ ομάδα παγανιστῶν γιὰ νὰ δολοφονήσουν τὰ ἀνήψια τοῦ Ἁγίου Σιγκφρίδιου καὶ νὰ λεηλατήσουν τὴν Ἐκκλησία στὴν Βέξιε.

Ὅταν ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν ἀποστολή του ὁ Ἅγιος Σιγκφρίδιος, ἀνακάλυψε τὶς κάρες τῶν ἀνηψιῶν του μέσα σὲ ἓναν κάδο καταποντισμένο μὲ βάρη στὸν πυθμένα τῆς λίμνης Ἐλγκασον (Helgasjön) πλησίον τοῦ Ναοῦ. **Τ**ὰ σκηνώματά τους εἶχαν θαφθῆ μέσα σὲ ἓνα πυκνὸ δάσος. **Σ**ύμφωνα μὲ τὸν Ἅγιο Σιγκφρίδιο, οἱ κάρες συνέχιζαν νὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα ἐπικοινωνίας, καὶ τοῦ εἶπαν τὰ ὀνόματα τῶν δολοφόνων τους. **Ὁ** Ἅγιος Σιγκφρίδιος ἐδόξασε τὸν Θεόν, ὁ Ὅποιος ἠξίωσε τοὺς Οὐναμαν, Σούναμαν καὶ Βίναμαν νὰ γίνουν Μάρτυρες.

Σύντομα ἔμαθε ὁ Βασιλεὺς Ἅγιος Ὀλαφ γιὰ τὸ γεγονὸς αὐτὸ στὴν Βέξιε καὶ προσεφέρθη νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς δρᾶστες, ἀλλὰ δὲν τὸ δέχθηκε ὁ Ἅγιος Σιγκφρίδιος. **Ὁ** Βασιλεὺς ἐπίσης προσεφέρθη νὰ ἀποσπάσῃ ἀπὸ ἐκείνους ἓνα «τίμημα ἀνθρώπου» (wergild), πρᾶγμα τὸ ὁποῖο ἐπίσης δὲν δέχθηκε ὁ Ἅγιος. **Τ**ελικὰ ὁ Ἅγιος Σιγκφρίδιος ἐζήτησε προσοδοφόρα (καλὴ) γῆ, καὶ τοῦ δωρήθηκαν τὰ κτήματα Χὸφ (Hof) καὶ Τζούμπυ (Tjuby). **Ἡ** θεμελίωσις τοῦ Ναοῦ ἦταν ἐξαιρετικὰ δύσκολη γιὰ τὸν ἐνδεῆ Έπίσκοπο, ἀλλὰ ἐν καιρῷ ἔκτισε ἐκ νέου τὸν Ναὸ καὶ ἐτοποθέτησε μέσα του τὰ ἱερὰ Λείψανα τῶν συγγενῶν του.

* * *

Στὸ γήρας του ὁ Ἅγιος Σιγκφρίδιος εἶχε σημαντικὴ ἀπώλεια μνήμης: κάποια φορὰ ζήτησε νὰ τοῦ ἐτοιμάσουν τὸ λουτρό του σὲ ἡμέ-

ρα νηστείας, όποτε άκουσε φωνή άνωθεν, ή όποία τον επέπληξε σχετικά. Έκείνος άμέσως άπομακρύνθηκε από τo λουτρό και μετενόησε.

Έπισκέφθηκε την Βρέμη τo 1030 και άναπαύθηκε έν Κυρίω τo 1045. Τα Λείψανά του τοποθετήθηκαν υπό την Άγία Τράπεζα του Ναού στην Βέξιε, και έκαναν πολλά θαύματα, μέχρι την διάλυσι του προσκυνήματος κατά την Σουηδική Μεταρρύθμισι.

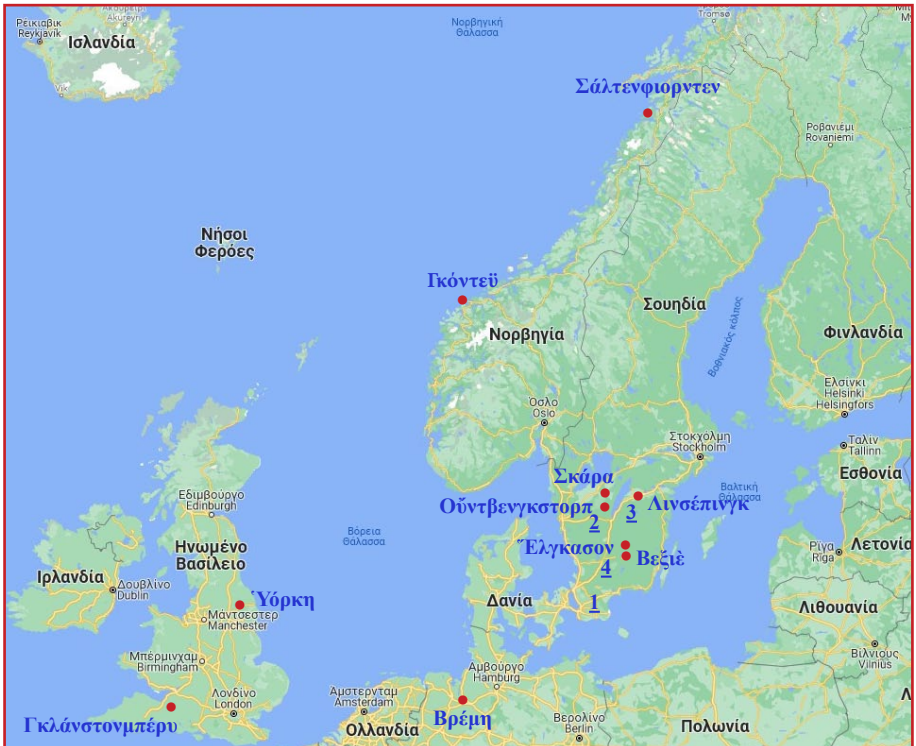
Τo κληροδότημα του Άγίου Σιγκφριδίου συνεχίσθη υπό την κηδεμονίαν των μαθητών του, των Έπισκόπων Δαυΐδ και Έσκίλ, οι όποιοι άργότερα έτελειώθησαν επίσης δια του μαρτυρίου.

Λάρνακα του Άγίου Σιγκφριδίου Vadvstena klosterkyrka.

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ, τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

1. Σκάνια, 2. Βέστεργκετλαντ, 3. Έστεργκετλαντ, 4. Σμάλαντ